

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Ἡ Πνευματικὴ Τυφλοσύνη

Ἡ ἀγνοία τῆς ἀληθείας, ἡ ἢ πνευματικὴ τυφλότης, εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς ὑπερηφανίας. Ἡ λέξις τυφλὸς ἐφαρμόζεται εἰς δύο εἶδη προσώπων, ἐκείνους οἵτινες κλείουσι τοὺς ὀφθαλμούς των καὶ δὲν θέλουσι νὰ ἴδωσι, καὶ ἐκείνους, ὧν ἡ ὄρασις ἀπώλετο ἢ ἐξησθένησε, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι. Οὗτοι μὲν δεόν νὰ καταδικάζωνται, οἱ δὲ πρῶτοι νὰ οἰκτείρωνται. Ἡ πρώτη εἶναι πείσμων ἐκουσία τυφλότης· ἡ δευτέρα εἶναι ἡ τῆς ἀμαθείας. Πολλοὶ προσελθόντες εἰς τὸν Χριστὸν πρὸς ἴασις, ὀλίγον μὲν εἶχον φῶς, ἀλλὰ κρατερὰν πίστιν· ἦσαν ὡς παιδες, ζητοῦντες χεῖρα ἀδελφοῦ ἐν τῷ σκότει, ὅταν ὅμως κατέλαβον αὐτήν, τὴν ἐκράτησαν μετὰ τρεμούσης σταθερότητος. Ἐτεροὶ ὅμως θέλουσι νὰ ἴδωσιν ἵνα πιστεύσωσιν· οἱ τοιοῦτοι εἰσι τυφλοί. Ὁ φακὸς, ὁ συγκεντρῶν τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἐν μιᾷ λαμπύρῳ ἐστία, δύναται νὰ καύσῃ τυφλὸν ὀφθαλμόν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὸν φωτίσῃ. Τὸ φῶς εἶναι τὸ μέσον, δι' οὗ τὸ σκότος ἀποσοβεῖται, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ τυφλότης.

Ἀληθὴς Ἀγαθοεργία

Ἐν πάσαις ταῖς κοινωνίαις ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐμφορούμενοι γενναίων αἰσθημάτων, κεκτημένοι δὲ περιουσίαν χρῶνται ταύτῃ πρὸς ἀραγὴν σκοποῦ, ὃν νομίζουσιν ὡς μᾶλλον λυσιτελεῖ πρὸς εὐδωσίαν τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ εὐημερίας. Ἐνίοτε ὅμως οἱ τοιοῦτοι, ἐκ φυσικοῦ ἐγωῖσμοῦ ὠθαύμενοι, ἀνδρῶνται μέγα μὲγαλοπρεπῆ, ἐν οἷς νὰ ἐπιτελεσθῇ ἔργον τι, καὶ ἡ δαπάνη τοῦ μεγάρου εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐλαττοῖ τὴν πρόσο-

δον, δι' ἧς ἡ δύνατο νὰ εὐεργετηθῇ ἔτι μᾶλλον ὁ σκοπός. Ἀλλὰ ὁ λόγος δὲν εἶναι δύσκολον νὰ εὐρεθῇ. Τὸ μέγαρον τοῦτο διὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανείας αὐτοῦ θὰ ἐφέλκυσεν τὴν προσοχὴν τῶν διαβατῶν καὶ θὰ ἀτενίσωσι πρὸς αὐτὸ θαυμάζοντες αὐτὸ ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, τότε δὲ θὰ εὐρωσιν ἀναγεγραμμένον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γενναίου δωρητοῦ. Ἡ ἀληθὴς ἀγαθοεργία ὅμως συνίσταται εἰς ἀνεπίδεικτον ἐπιτέλεσιν ἀγαθῶν πράξεων. Παράδειγμα τοιαύτης ἔχομεν τὸν Ἀγγλοαμερικανὸν τραπεζίτην Γεώργιον Peabody, ὅστις τὸ 1862 ἐχορήγησεν 150,000 λίρ. στερλ. πρὸς ἀνοικοδόμησιν οἰκημάτων διὰ τοὺς πένητας τῆς μεγάλης πρωτεύουσος τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τοῦ 1873 συνεπλήρωσεν εἰς 500,000 λίρ. στερ. Ἡ διαχειριζομένη τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιτροπεία ἀνοικοδόμησε μέχρι τοῦδε 5170 δωμάτια διὰ τοὺς τεχνίτας καὶ ἐργάτας τοῦ Λονδίνου. Τὰ δωμάτια ταῦτα περιλαμβάνουσι 6355 χωριστὰς κατοικίας, κατεχομένης ὑπὸ 9905 ἀτόμων. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐπιτροπεία ἐνόμισεν πρόσφορον νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοικιῶν, ἀγοράσασα ἔκτασιν οἰκοπέδου περὶ τὰ 27 στρέμματα καὶ συνήψε δάνειον πρὸς ἐνοικοδόμησιν αὐτοῦ. Τούτου συμπληρωθέντος, θέλουσι ἀνεγερθῆ δωμάτια, δυνάμενα νὰ χωρέσωσιν 10,000 ἀτόμων. Τὸ κατὰ μέσον ὄρον ἐνοικίων δι' ἐκάστην κατοικίαν ἦν 4 σελ. 4 1/2 πέννας τὴν ἐβδομάδα, ἤτοι περὶ τὰς 23 δραχ. τὸν μῆνα, ἢ 1 σελ. 11 1/2 πέννας τὴν ἐβδομάδα ἢτοι 10 δραχ. τὸν μῆνα κατὰ δωμάτιον. Εὐγενεστέραν ἐλεημοσύνην ταύτης οὐδέποτε εἶδεν ὁ κόσμος ἀφοῦ ἡ χριστιανισμὸν κατέστησε τὴν ἐλεημοσύνην τὸ πρῶτον τῶν καθηκόντων. Τὸ σπουδαιότερον χαρακτηριστικὸν τῶν οἰκημάτων τούτων εἶναι ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῶν καθαρότης καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ὑγιεινὸν αὐτῶν. Ὁ ἐργάτης ἀπολαύει κατοικίας ὑγιεινῆς καὶ σώζει τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος καὶ τῆς ζωῆς τὴν διάρκειαν παρατείνει, εὐλογῶν καθεκάστην τὸν ἰδρυτήν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἀ-

νάγκη, οία παρουσιάζεται εν ταῖς μεγαλουπόλεσι τῆς Ἑυρώπης πρὸς ἴδρυσιν τοιούτων οἰκημάτων, διότι καὶ ὁ πλοῦτος οὐδέποτε ὑπερπλέονασε καὶ ὡς ἐκ τοῦ κλίματος αἱ ἀτμοσφαιρικοὶ ἐπιρροαὶ ἦττον πιέζουσι τὰς πενεστέρας τάξεις. Ἀλλὰ ἴσως ἐν Ἀθήναις τὸ τοιοῦτον μετὰ τινα χρόνον δὲν θὰ ἦτο ἀλυσιτελές, διότι καὶ παρ' ἡμῖν αἱ πενεστέραι τάξεις πολλάκις τρύχονται ἐν ὑπογείοις κατοικίαις, διαρκῶς ὑπὸ ἀσθενείας μαστιζόμεναι.

Οἱ μεγάλοι ἔθνη παρ' ἡμῖν κτηματῖαι, οἵτινες οὐκ ὀλιγάκις καταλείπουσι ἐκτεταμένους οἰκίας εἰς καθιδρύματα ἰκανὴν ἤδη κεκτημένα περιουσίαν, ἠδύνατο λυσιτελέστερον πράττοντες νὰ συστήσωσι τοιοῦτον εἶδος ἀγαθοεργίας, οἵτινες θὰ εἶχον μὲν τὰς ἐνδομύχους ὑπὲρ αὐτῶν εὐλογίας ὀλοκλήρου τάξεως ἀνθρώπων ἐν σχετικῇ δυστυχίᾳ, καὶ θὰ ἐποίουν λυσιτελεστέραν καὶ πρακτικωτέραν χρῆσιν τῆς περιουσίας των.

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΒΙΟΣ

ΟΠΤΑΣΙΑ

[Κατὰ τὸ Ἀγγλικόν].

Πρωίαν τινὰ ἀνῆλθον, διασκεδάσας χάριν, ἐπὶ τινος λόφου. Καθίσας ἐπὶ τῆς χλόης ἐσκεπτόμην περὶ τῆς ματαιότητος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Βεβαίως, εἶπον ἐν ἐμαυτῷ, ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ σκιά, ἢ δὲ ζῶ ὄνειρον. Ἐνῶ δὲ ταῦτα διελογίζομην, ἤγειρον τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶδον καθήμενον ἐπὶ τινος βράχου, οὐχὶ μακρὰν ἐμοῦ, ἄνθρωπον τινὰ ἐγγεδυμένον ὡς ποιμένα καὶ κρατοῦντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὄν, ἅμα ἰδὼν με, ἔθηκεν εἰς τὰ τὰ χεῖλη αὐτοῦ. Τότε ἠκούσθησαν ἤχου τασαῦτον γλυκεῖς, τοσοῦτον μελωδικαί, τοσοῦτον παικταί, καὶ τοσοῦτον διάφοροι τῶν ἡσῶν κατὰ ἤκαστον, ὡς εἰς τὰς ἐξέλαβον οὐρανόθεν ἤχου ἐπιδοσθέντος εἰς τὸν Παράδεισον. Ἡ καρδιά μου ἐβύβη εἰς μουσικὰς ἐκστάσεις.

Πολλάκις εἶχον ἀκούσει ὅτι ὁ ἐνώπιόν μου βράχος ἦτο τὸ κρησφύγετον φαντάσματος, ὅτι πλείστοι, διεληθόντες ἐκεῖθεν, ἐπλήχθησαν ἐξ ἀρμονικῶν ἤχων μουσικῆς, ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε ὁ μουσικός ἐγένετο ὁρατός. Ἐθεώρουν δ' αὐτὸν μετ' ἐκπλήξεως καὶ φόβου, ὅτε μοι ἐνευσε νὰ πλησιάσω πρὸς αὐτόν. Προσῆλθον περιδεῆς καὶ μετὰ τοῦ πρὸς ἀνώτερον ὄφειλομένου σεβασμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ καρδιά μου ἦτο καταγοητευμένη ἐκ τῶν συγκινητικῶν ἤχων τῆς μουσικῆς του, ἔπεσον γονυπετῆς ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔκλαιον. Ὁ Πνεῦμα ἦν με ἤγειρεν διὰ τῆς χεῖρας του, ἐμειδίασε με ὑφ' ἑπιπαιθείας καὶ ἀποκαλῶν με διὰ τοῦ ὀνόματός μου εἶπεν: » Ἀκολουθεῖ με».

Ἐπὶ τὴν ἀνατολήν μου εἶπον: «Βλέπω ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ εἶπέ μοι καὶ βλέπεις.» Μετ' ὀλίγων στιγμῶν παρατήρησιν εἶπον: «Βλέπω ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς μέγα ρεύμα ὑδά-

τος καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ρεύματος γέφυραν.» Ἄ ἦ μὲν κοιλὰς αὐτῆς, μοι εἶπεν, «εἶναι ὁ Δεῖμων τῆς Ἀθλοπέτης, τὸ ρεῦμα καλεῖται Χρόνος, ἢ δὲ γέφυρα εἶναι ὁ Ἀνθρώπινος βίος· παρατήρησον ἤδη ἐκεῖ προσεκτικῶς.» Παρατήρησάς εἶδον σήμερον ἀνθρώπου περιπατούντων ἐπ' αὐτῆς, ἀνωθεν δὲ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ἐπικρευάμενα μέλανα νέφη. Ἐπὶ τῆς γεφύρας ταύτης ὑπῆρχον λάκκοι τινὲς κεκαλυμμένοι, μόλις δὲ οἱ ὀδοιπόροι ἔθετον τὸν πόδα ἐπ' αὐτῶν ἐπιπτον ἐντὸς τοῦ ρεύματος καὶ ἐξηφνίζοντο. Βλέπων τοσοῦτους ἀνθρώπους ἐξαφανιζομένους ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐθυμίας, ἐβυβίσθην εἰς βαθεῖαν μελαγχολίαν. Πλείστοι ἐξ ἐκείνων κατεγίνοντο εἰς τὴν καταδίωξιν παμφολύγων, αἵτινες ἔλαμπον ὡς μαργαρίται, ἐνῶ δὲ προσήγγιζον νὰ τοὺς λάβωσιν, οἱ πόδες των ἐκλονίζοντο, τὸ ἔδαφος ἐγλύσασθαι καὶ ἐβυβίζοντο εἰς τὸ ρεῦμα. Εἶδον τινὰς κρατοῦντας εἰς τὰς χεῖρας ξίφη καὶ τρέχοντας τῆδε κάκεισε ἐπὶ τῆς γεφύρας, τούτων δὲ ἔργον ἦτο νὰ ὠθῶσι πρὸς τοὺς λάκκους ἐκείνους, οἵτινες ἐπορεύοντο πρὸς ἄλλην ὁδὸν καὶ οἵτινες ἠδύνατο νὰ σωθῶσιν. Ἐνῶ ταῦτα παρετήρουν, εἶδον νέφη πτηνῶν, ἅτινα θορυβωδῶς ἐπετρυγίζον ἀνωθεν τῆς γεφύρας. Ἐρωτήσας τί ἦσαν τὰ πτηνὰ ἐκεῖνα, τὸ Πνεῦμα μοι ἀπήντησε: «Τὰ πτηνὰ ταῦτα εἰσὶν, ὁ φόβος, ἡ φιλαργυρία, ἡ δεισιδαιμονία, ἡ ἀπελπισία, ἡ ὑπερηφάνια, ὁ ἔρωσ καὶ ἕτερα πάθη, ἅτινα βασανίζουσι τὸν ἀνθρώπινον βίον.» Ἀκούσας ταῦτα ἐστέναξα βαθεῶς καὶ εἶπον: «Φεῦ! ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ ματαιῶ! πᾶς ἐπιδίδεται εἰς τὴν ἀθλιότητα καὶ εἰς τὸν θάνατον, βασανίζεται κατ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, καὶ ἀκολούθως ρίπτεται εἰς τὸν τάφον.»

Τὸ Πνεῦμα συγκινηθὲν, μοι εἶπεν νὰ ἐγκαταλείψω τὴν τρομερὰν ταύτην θῆραν καὶ νὰ ρίψω τοὺς ὀφθαλμούς ἐπὶ τινος πυκνῆς ὀμίχλης, ἐνθα τὸ ρεῦμα ἔφερε τοὺς πίπτοντας ἐντὸς αὐτοῦ. Εἶδον τότε τὴν γέφυραν μεταβαλλομένην εἰς μέγαν ὠκεανόν, τὰ δὲ μέλανα νέφη ἔμεινον ἐπὶ ἀνωθεν αὐτοῦ πέρα τοῦ ὠκεανοῦ εἶδον νήσους πλήρεις καρποφόρων δένδρων καὶ ἀνθέων, θαλάσσης καὶ μικροῦς ρυακίας ἡσύχως ρυτιδουμένους ἐκ τῆς γλυκεῖας αὔρας, ἧτις ἐκεῖ ἔπνευεν. Ἄνθρωποι μεγαλοπρεπῶς ἐνδεδυμένοι καὶ φέροντες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν χρυσὰ διαδήματα, περιεπάτουσαν διὰ μέσου τῶν ἀνοσοτολιστῶν πεδιάδων καὶ καθήμενοι ἀνεπαύοντο ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων καὶ πλησίον τῶν φλοισβίζοντων ὑδάτων τοῦ ρυακος ἠκούον ἤχους μουσικῶν ὀργάνων. Ἡ θῆσις αὐτῆ ὀνομάζετο «Ἡ θῆσις τῶν εὐτυχῶν» κατεμαγέθη ἐκ τῆς ἐξαισίας ταύτης θῆας καὶ ἐπεθυμῶν νὰ εἶχον πτέρυγας ἀετοῦ ἵνα θυνηθῶ νὰ πετάξω, καὶ παρεκάλεσα τὸ Πνεῦμα νὰ μοι εἶπῃ τί ἦσαν τὰ μέλανα ἐκεῖνα νέφη καὶ διὰ τίνος τρόπου ἠδύνατο τις νὰ φθάσῃ εἰς τὰς εὐτυχεῖς ἐκεῖνας μονὰς. Τὸ Πνεῦμα δὲν μοι ἀπήντησεν ἑστράφη ἵνα καὶ πάλιν ἐρωτήσω, ἀλλ' οὐδένα εὖρον καὶ ἀντὶ τῆς θῆας, ἦν πρὸ ὀλίγου θεώρου, εἶδον ὅτι οὐδὲν ἦτον ἢ ὁ Λόφος,

εἰς ὃν εἶχον πρὸ ὀλίγου ἀνέλθει καὶ εἰς ὃν ἔβασκον ποίμνα προβάτων καὶ βεβῶν ἑξ ὅτου ἔλαβον ἡμεῖς Ἐν Ζακύνθῳ 2 Μαΐου 1889. Ἐστὶ ἄλλοις Μ. Ν. Μ. Π. Ἡ ΚΑΠΗΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΑΥΤΗΣ.

Μικρὸς τις ἔμπορος ἐν Βιρμιγγάμῃ εἶχε φέρει μετὰξὺ ἄλλων ἐμπορευμάτων καὶ λούστρο τοῦ Τούρνερ. Ἀλλὰ δὲν ἐξωδεύετο εἰδοποίησε δι' ἑλκῶν τῶν ἐφημερίδων, πλὴν μάρτην εἶχε σχεδὸν ἀπελπισθῆ, ὅποτε τῷ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν ἡ ἐξῆς ἰδέα, ἣν καὶ ἐξέτελεσεν. Ἀνῆρτησε δηλαδὴ ἀνωθεν τῆς θύρας τοῦ καταστήματός του μεγάλην χαρτίνην πλάκα ἐρυθροῦ χρώματος, ἧτις καὶ μακρόθεν προὔξενε ἐντύπωσιν καὶ εἴλκυε τὴν περιέργειαν πάντων, οἵτινες πλησιάζοντες ἔβλεπον εἰκόνα παριστώσαν τὸ δωμάτιον λορδου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐφαίνετο καθρέπτης συντεταγμένος, τὴν θέσιν του δὲ κατεῖχε καλῶς ἐστρωμένον ὑπόδημα, ὅπερ ἴσχυται ἀποκαλεῖσθαι ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐν ᾧ ὁ λορδος ἐφαίνετο βλεπῶν ἐντὸς αὐτοῦ.

Πρὸς τελειοποίησιν τῆς κομμικῆς ταύτης σκηνῆς φαίνεται εἰς βάθος τοῦ δωματίου γαλὴ ὄρωσκα κατὰ τοῦ ἄλλου ὑποδήματος, ἐπίσης καλῶς ἐστρωμένον, νομίζουσα ὅτι βλέπει ἐντὸς αὐτοῦ ἀντίπαλόν τινα.

Ἄνωθεν δὲ τῆς εἰκόνης ἦτο μετὰ μεγάλα γράμματα ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή.

MARVELL

Turner's incomparable blacking

Δηλαδὴ «θαύμα!!». Το ἀσυγκρίτου λούστρου τοῦ Τούρνερ».

Ἡ διακήρυξις αὕτη ἔκαμε ἀληθῶς θαύματα.

Ἡ ἰδέα τῆς τοιαύτης συστάσεως τῶν ἐμπορευμάτων ἔλαβε γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν. Ὁ Λόφος ἤρχετο, ἐγγελά, ἠγόραζεν ἠγόραζε κατ' ἀρχὰς διὰ τὸ ἀστεῖον καὶ ἐκ περιεργείας, ἔπειτα ἅμα, ἐπειδὴ καὶ ἡ ποιότης τοῦ λούστρου ἦτο ὄντως καλὴ, ἔλαβε τὸ λούστρο τοῦ Τούρνερ τοσαύτην φήμην, ὡστὲ ὁ ἔμπορος αὐτὸς ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἀπεκίχθη ἐντὸς μεγάλης περιουσίας.

Ἀφ' οὗ ὁ ἀνωτέρω τρόπος συστάσεως ἐμπορευμάτων ἐγένετο συνήθης, ἄλλος ἔμπορος κατέφυγεν εἰς τὸ θεάτρον. Ἐῦρε συγγραφέα, ὅστις ἐποίησε χάριν αὐτοῦ δράμα καλούμενον «Τὸ Ναυάγιον», τὸ ὁποῖον παρεστάθη κατὰ πρόωτον ἐν Λονδίνῳ τὸ 1843. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος τοῦτου ἦν ἡ ἐξῆς. Ἡ Ἀσκηνὴ παρὶστα κήπων, ὑπὸ τινὰ σκιάδα ἐκάθητο νέος τις ἔχων λίαν ἐστρωμένον ὑπόδημα πλῆσιον τοῦ ἐκάθητο ὠραία κυρία καὶ οἱ δύο ἐπίον τέτιον. Αὐτὸς ἐπρόκειτο νὰ υπάγῃ εἰς Ἰνδίας ἵνα ἐμπορευθῆ καὶ μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του νυμφευθῆ τὴν κυρίαν ἐνῶ ὠρρίζοντο πρὸς ἀλλήλους αἰωνίαν πίστιν, ἔρχεται

ναύτης καὶ ἀναγγέλων πρὸς τὸν Sir James (τοῦτο ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ νέου) ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἤδη ἐτοιμὸν πρὸς ἀναχώρησιν· παράτα μεταβολὴ τῆς σκηνῆς.

Ἐπὶ τῆς παραλίᾳ ἴστανται ναυτὰ ἐν φίλημα ἕτερον καὶ οἱ ἀγαπώμενοι ἀποχωρίζονται. ὁ Sir James ἀνάβαινει εἰς τὸ πλοῖον καὶ αὐτῇ μετὰ τὸ μανδύλι τὸν ἀποχαιρετὰ χύνουσι δάκρυα καὶ ἐπὶ τέλος πίπτει ἡ σκηνή.

Σκηνὴ Β' Τρικυμία ἐν τῇ Θάλασσῃ, ἀστραπαὶ, βρονταὶ, ἀφρίζοντα κύματα· τὸ πλοῖον μόλις ἀντέχει εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ συναισθίαν τῶν στοιχείων, πλὴν τέλος κεραυνὸς πεσὼν ἐπ' αὐτοῦ τὸ κατεβύθισε νομίζει τις ὅτι τὸ πλοῖον ἐβυβίσθη μετὰ τῶν ἐπιβατῶν οὐχὶ ὅμως. Ἡ σκηνὴ παρὶστα ἀγρίαν νῆσον· περίξ μεγάλης πυρᾶς χορεύει πλῆθος ἀγρίων ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ χοροῦ εἰς ἐξ αὐτῶν δεικνύει πρὸς τὴν παραλίαν, εἰς τὴν ὁπῆσαν ἐρήφθησαν τὰ λείψανα τοῦ πλοίου καὶ τινες ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Sir James, οὕτινος τὰ ὑποδήματα οὐδὲν τῆς λάμπειας εἶχον ἀπολέσει· ἀγριοὶ συλλαμβάνουσι τοὺς ναυαγούς διὰ νὰ τοὺς θυσιάσωσι εἰς τὰ εἰδωλά των ἤδη ἀπέσπασαν τὰς μαχαίρας διὰ νὰ τοὺς σφάξωσιν ὑψωσαν τὰ ῥόπαλά των ἵνα φονεύσωσι τὸν Sir James, ὅτε κατ' αὐτὴν τὴν φοβερὰν στιγμὴν παρετήρησαν τὴν εἰκόνα τῶν εἰδώλων των ἀπεικονισμένην ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων τοῦ James· ἐκπλαγέντες καὶ καταβληθέντες ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου τούτου φαινομένου, ἐγονάτισαν πάντες πρὸ αὐτοῦ, διότι τοῦτο ἦτο νεῦμα ἐξ οὐρανοῦ ἢ θεότης εἶχε λάβει, ὡς ἦτο φανερόν, τὸν νέον Ἀγγλον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς. Οἱ ἀγριοὶ γονατίσαντες πρὸ αὐτοῦ τὸν ἀνακηρύττουσιν ἡγεμόνα των. Συγκατετέθη καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν μετὰξὺ τῶν ἀγρίων τούτων, διατρεφόμενος ἐκ κυνηγίου, ὅπερ ἀφθονον καθ' ἐκάστην ἐπρομηθεύετο εἰς αὐτόν ἐξ ἡς Θεὸς ἐν Γαλλίᾳ. Τέλος ὅμως καταθέτει τὸ στέμμα, πληροῖ τὴν πύραν τοῦ ἀδαμάντων καὶ ἐπιστρέφει εἰς Πλημμουθ, ὅπου νυμφεύεται τὴν μηστὴν του καὶ ταῦτα πάντα ἐγένοντο χάρις εἰς τὸ μετὰ τόσας περιπετεῖας μὴ ἀποστρωμένον ζεῦγος τῶν ὑποδημάτων του.

Εἰς τὸ τέλος ἐρχεται μετὰ σαλπίγγων καὶ τυμπάνων ἡ ἠθικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ὠραίου τούτου δράματος, ἧτις εἶναι ἡ ἐξῆς. «Ἀγοράσατε λούστρο παρὰ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Κράβ, ὁδὸς Λαντσεστερ, ἀριθ. 345—, ἂν θέλετε νὰ ἀνδριχεθῆτε ἐν Ἀστεν καὶ νὰ μείνωσι τὰ ὑποδήματά σας ἐστρωμένα καὶ εἰς τοὺς τρομους τοῦ ναυαγίου.»

Αὕτη ἦτο καπηλεία, καθὼς πρέπει, ἐξ ἧς οὐχὶ μόνον ὁ ἔμπορος ὠφελήθη, ἀλλὰ καὶ ὁ συγγραφεὺς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου.

Μετὰφρασις Ν. Π. Θ.

Η ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑ ΤΟ ΣΚΥΛΑΚΙ

Στίχους δὲν γράφω κόρη μου γιὰ τὰ ξανθὰ μαλλιά σου,
Γιὰ τὰ ἀφράτα χεῖλιά σου τὴν πεταχτή σου νεότη,
Γι' αὐτὴ σου τὴν δλόφωτη περήφανη ματιά σου,
Ποῦ σπέρνει τόσα ὄνειρα 'ς τὴ σφράγα σου τὴν πρώτη.
"Ὁχι παιδί μου! ἔλα αὐτὰ ἀνεμοζάλη σέρνει,
Πότε τ' ἀνθίζει ἕνα πρωὶ, καὶ πότε τὰ μαραίνει!

Γιὰ ἄλλο γράφω κόρη μου! καὶ ἄλλο καμαρόνω,
"Ὡ! τὴν ἀγνὴ ἀγάπη σου τὴν παιδικὴ εὐσπλαγγνία,
Ποῦ ριζοβόλισε βαθειά 'ς τῆς νεότης σου τὸ χρόνο,
'Σ τὸ περιβόλι τῆς καρδιάς μὲς σέ μεριά ἁγία.
'Αγάπα κόρη μου μ' αὐτὸ ποῦ παίζεις, τὸ σκυλάκι,
Εἶναι κ' ἐκεῖνο τοῦ Θεοῦ ἄθωο πλασματάκι!

Ναὶ χαιρουθεῖμ δλόξανθε τοῦ Πλάστου 'Αγγελουδι,
Κάλλιο αὐτὸ 'ς τὴ νεότη σου νὰ ἔχης παιγνιδάκι,
Μ' αὐτὸ νὰ τρέχης 'ς τοὺς ἀγρούς, νὰ κέρτεις τὸ λουλουδι,
Καὶ φίλη σου μονάκριβη νὰ ἔχης τὸ σκυλάκι!
"Ὡ! εἰς αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, 'ς τὰ χρόνια αὐτὰ ποῦ ζοῦμε,
Δύσκολα φίλο κόρη μου, ναὶ δύσκολα θὰ 'βροῦμε!

'Αγάπα τὸ σκυλάκι σου καὶ θάλθουν ἄλλοι χρόνοι,
Νὰ 'θυμηθῆς τὰ λόγια μου, τὸν κόσμο σ' ἂν γνωρίσης,
Σ' ἂν σοῦ 'ματώσουν τὴν καρδιά, καὶ τὴν πληγώσουν πόνοι,
Αἱ φίλαις σου π' ὀλόψυχα ταῖς εἶχες ἀγαπήσεις.
Κάλλιο μονάχη κόρη μου, μὲ τὸ πιστὸ σκυλάκι,
Πόσοι δὲν εἶναι φίλοι μας ποῦ στάζουνε φ α ρ μ ἁ κ ι !
Ν. Γ. ΙΓΓΑΒΗΣ.

Ο ΚΟΜΗΣ ΓΡΑΝΒΙΑ

Ὁ κόμης Γράνβιλ, οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ἐγεννήθη τὸν Μάϊον τοῦ 1815 καὶ ἤρξατο τοῦ διπλωματικοῦ σταδίου ὡς ἀκόλουθος τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας τὸ 1836· ἀλ-

λά μόνον ἐν ἔτος διετέλεσε τοιοῦτος, διότι, ἐκλεχθεὶς μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἀπεδύθη ἔκτοτε εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Τὸ 1840 διορίσθη ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, τὸ δὲ 1846 διεδέχθη τὸ

ἀποθανόντα πατέρα του εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁμοτίμου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν λόρδων, ὅπου ἀπέκτισε τὴν φήμην αὐτοῦ.

Καταλαβὼν ἕκτοτε διαφοροὺς τιμητικὰς θέσεις, ἐν αἷς καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους κατὰ τὴν στέψιν τοῦ ἐνεστῶτος αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας ἐν ἔτει 1856, ἐγένετο ὄνο ἔτη ὕστερον πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ λόρδου Πάλμερστον καὶ τὸ 1868 ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Γλάδστονως, διατελέσας εἰς τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τοῦ 1874, ἕκτοτε δὲ ἀνεγνωρίσθη ὡς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ φιλελευθέρου κόμματος. Κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπουργικὴν κρίσιν ἐν Ἀγγλίᾳ προσκλήθεισά παρά τῆς βασιλείσσης τῆς Ἀγγλίας ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωθυπουργίαν ἠρνήθη, ὑποδείξας τὸν Γλάδστονα, ὡς δικαιούμενον νὰ ἐπιτελέσῃ τοιοῦτο καθήκον, αὐτὸς δὲ ἐγένετο ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ «Χρόνου» γράφει πρὸς τὴν ἡμερίδα ταύτην τὰ ἑξῆς περὶ τῶν τελωνειακῶν τελῶν τῆς Ῥωμανίας :

«Ἐσχάτως παρήγγειλα νὰ μοὶ σταλῶσιν ἐκ Λονδίνου κιβώτιά τινά, περιέχοντα καρπούς ἐν διατηρήσει ἐξ Ἀμερικής. Ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνῆρχετο εἰς 94 1/2 φρ.—καὺλὸς μέχρι Βουκουρεστίου 60 1/2 φρ.—δημοτικὸς φόρος, 20 φρ. καὶ 40 ἐκ.—τελωνιακά δικαιώματα, 17 φρ. καὶ 80 ἐκ.—διασάφισις, 1 1/2 φρ.—ἀποθήκης δικαίωμα 60 ἐκ.—ἐν συνόλῳ 100 φρ. καὶ 80 ἐκ. ἐπὶ πράγματος, οὐ ἡ ἀξία ἀνῆρχετο μόνον εἰς 94 1/2 φρ. Πλὴν τούτων εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπογράψῃ τις 13 ἔγγραφα πρὶν ἢ λάβῃ κατοχὴν τῶν ἀντικειμένων, καὶ ὁ ὑπνέρτης μου ἐκρατήθη ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. ἐν τῷ τελωνεῖῳ».

Δὲν νομίζει τις ἀναγινώσκων τὸ ἀνωτέρω ὅτι εὐρίσκειται ἐν τινὶ τελωνεῖῳ τοῦ ἡμετέρου βασιλείου;

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ὑπολογίζεται τὴν ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως προσενηθίσαν ἐν Παρισίῳ ὕλικὴν ζημίαν εἰς 34 ἑκατομμύρια καθ' ἡμέραν, ἐπομένως εἰς πλείονα τῶν δισχιλίων ἑκατομμυρίων διὰ τὴν παρελθούσαν διμηνίαν. Ὁ ἀνὰ 2 φράγκα ἡμερησίου μισθὸς 150,000 φρ. ὁ ἀνὰ 50 ἑκατοστὰ μισθὸς τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν τῶν ἐθνοφυλάκων, 75,000 αὐτὰ δαπάναι καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ πολέμου, 500,000 ἡ ζημία ἐνεκὸν ἀργίας 300,000 ἐργατῶν πρὸς 6 φρ. 18,000,000 (ἢ 500,000 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς) αἱ ζημίαι τῶν ἐργοδοτῶν 600,000 καὶ αἱ τῶν κατασκευαζόντων τὰ λεγόμενα παρισινὰ εἶδη 2 1/2 ἑκατομμύρια ἡ γενικὴ ζημία τοῦ ἐμπορίου 10,000,000. Ἐνεκὸν τῆς μετ' ἀναστάσεως 800,000 ψυχῶν ζημιούονται οἱ μὲν παλοῦντες τὰ ἐδάδια 24,000,000 αἱ δὲ ἐργαστασάραχαι τῶν ὑφασμάτων ἐπίσης 2,400,

000. οἱ ἀπόντες ἐπαρχιώται καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ἤθελον δαπανῆσαι 9,000,000, παρεκτὸς 2,000,000 εἰς ἐνοίκια. Ὁ ἐν Βερσαλίᾳ στρατὸς καταναλίσκει 3,000,000 ἐν συνόλῳ 34,275,000. Τίς δὲ ἐμπορεῖ νὰ ὑπολογισθῇ τὰς θηκῆς καὶ ὕλικας ζημίας, αἵτινες ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος δὲν καταφαίνονται, θὰ ἐπιδράσωσι δ' ὅταν οὐτω λίαν ἀπαισίως εἰς τὴν καθόλου εὐημερίαν τῆς Γαλλίας.

Κατὰ τὰς Ῥωσσικὰς ἐφημερίδας ὁ ἀριθμὸς τῶν μηδενιστῶν, οἵτινες ἐτυχον ἀγγωνίους ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λώρις Μελίκοφ, ἀνέρχεται εἰς 6000. Ἡ δικτατορία τοῦ στρατηγοῦ ἐνεκαίμισαν ἐν Ῥωσσίᾳ ἐποχὴν ἐπιεικείας ἀντὶ ἐποχῆς τρομοκρατίας, ὡς ἐνομιζέτο. Ἡ ἰδέα τοῦ στρατηγοῦ εἶναι ν' ἀποστερήσῃ τὸν μηδενισμὸν τῆς συμπαιθείας τοῦ καινοῦ διὰ ἐπιεικείας πρὸς ὅλους πλὴν τῶν πράγματι δραστῶν ἐγκαλημάτων κατὰ τῆς πολιτείας. Μέχρι τοῦδε ὁ στρατηγὸς κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ ἔργον του.

Ὁ πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐν Παρισίῳ στρατηγὸς Νoyes ἀπήλυθε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει, ἕκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς κρατῶν. Ὁ στρατηγὸς ἐφίστα τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῆς ἀφανείας τῶν Ἀμερικανικῶν πλοίων ἐν τοῖς ὕδασι τῆς Ἀνατολῆς. Ἐν Σμύρνη, παραδείγματος χάριν, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Ἀμερικανοῦ προξένου μόνον τρία Ἀμερικανικά πλοία εἰσῆλθον εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ἐκείνης κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἐνῶ πρότερον ὁ γδοήκοντα Ἀμερικανικά πλοία κατὰ μέσον ὄρον εἰσῆρχοντο. Ὁ στρατηγὸς Νoyes ἰσχυρῶς παρακινεῖ τὸ ὑπουργεῖον νὰ παράσῃ χορηγήσεις εἰς ἀμερικανικὰς γραμμὰς ἀτμοπλοίων ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Κατὰ τὸ ἐπελθὸν ἔτος 135,000 ἐγκατεστάθησαν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις. Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 35,000 μετ' ἀναστάσεως μέχρι τοῦδε. Ἐκ τούτων 10,000 εἰσὶ γερμανοὶ, οἱ πλείους τῶν ὁποίων εἰσὶν ἔφηβοι, ἀγροντες ἠλικίαν ὑποχρεοῦσαν αὐτοὺς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Κατὰ τὸν ἐπὶ τῆς μετ' ἀναστάσεως ὑπάλληλον ἕκαστος τῶν 35,000 τούτων μεταναστῶν ἐκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ 60 δολλάρια κατὰ μέσον ὄρον. Ὑπολογίζοντες λοιπὸν ἐξ ἀναλογίας τὴν διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος μετ' ἀνάστασιν ὡς μέλλουσαν νὰ ἀνέλθῃ εἰς 400,000 προσώπων, τὸ κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐκ τοῦ μέρους τούτου εὐρίσκομεν ὅτι ἀνελεύσεται εἰς 24,000,000 δολλάρια. Μέγα μέρος τῶν μεταναστῶν εἰσὶν ἐξησκημένοι τεχνουργοί, ὕφανται, ὑελοποιοὶ καὶ μηχανουργοί, οἵτινες δὲν θὰ ἀπαντήσωσι δυσκολίαν πρὸς εὐρεσίαν ἀμέσου ἐργασίας. Κατὰ τὴν ἕκθεσιν τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου πολλοὶ τῶν μεταναστῶν εἰσὶν ἀγαμοὶ, οἵτινες βεβαίως θὰ λάβωσι συζύγους ἀμερικανίδας, οὗτω δὲ θὰ

ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγάμων γυναικῶν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Η'.

Πλείονα περὶ τῶν ἔξεων τῶν ἀνθῶν.

Εἶδατε πολλάκις τὰ πρωΐα ἀνθη, διαρκούντα μόνον ἀπὸ τῆς πρωῆς μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἢ ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Κατὰ τὸ ἀπόγευμα εἰσὶ πάντα κεκλεισμένα, καὶ τὸ φυτὸν φαίνεται λίαν λυπηρὸν χωρὶς ἀνθη ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὴν ἐπομένην πρωῶν πάλιν πληροῦται ἀνθῶν, ἀνοίγουσι προτοῦ πολλοὶ ἐγερωθῶσι τῆς κλίνης καὶ νέα καθεκάστην πρωῶν ἀναφαίνονται.

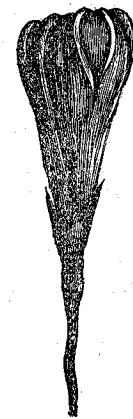
Εἶναι περιέργον νὰ βλέπῃ τις πῶς τὸ πρωΐον ἀνθος ἀνοίγει, εἴτα δὲ κλείει ἕνα ἀποθάνα. Ἐὰν προσέξῃτε τὸ ἀπόγευμα θὰ ἴδῃτε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ κάλυκα ἔχοντα τὸ σχῆμα τῆς ᾧδε παρατιθεμένης εἰκόνας. Μέρος τοῦ ἀνθῶς, ὡς παρατηρεῖται, εἶναι ἐστριμμένον κατὰ τὴν αἰχμηρὰν ἄκρην τοῦ ἐλικοειδῶς, ἧται ἐν εἴδει ἐκπωμαστῆρος. Ὁ κάλυξ οὗτος ἔσται ἀνοικτὸν ἀνθος τὴν ἐπομένην πρωῶν.

Ἡ ἐτέρα εἰκὼν αὐτῆ παριστᾷ τὸ ἀνθος, ὡς φαίνεται, ὅταν εἶναι διάνοικτον. Ἐκ τοῦ κατωτέρω μέρους τοῦ ἀνθῶς ἀνέρχονται οἰονεὶ πλευραὶ, ἕκαστη τῶν ὁποίων ἀπο-

λήγει εἰς ὄξυ κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἀνθῶς, στερεοῦσαι οὕτω τὸν κάλυκα καὶ χρησιμεύουσαι οἰονεὶ ὡς παράπλημα πρὸς φυλακὴν αὐτοῦ. Ἀνεῦ τῶν πλευρῶν τούτων δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἴσταται ὡς πότῆριον ἐπὶ τοῦ

στηρίζοντος αὐτὸ βάρους, ἀλλὰ θὰ ἦτο χαλαρὸν ὡς βάλκος. Τὸ ἄνω ἀνοικτὸν μέρος τοῦ ἀνθῶς εἶναι πολλὸ λεπτόν, καὶ αἱ πλευραὶ πληροῦσι τὴν αὐτὴν χρῆσιν, ἢ οἱ ἱστοὶ τοῦ ἀλεξιβρόχου.

Ἐν τῷ σχήματι τῷδε βλέπετε πῶς τὸ ἀνθος φαίνεται ὅταν ἦναι ἐν μέρει κλειστὸν. Τὰ ἄκρα τῶν πλευρῶν εἰσὶ πάντα ἐστραμμένα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀνθῶς. Κλίνουσιν ἐντὸς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἀνθος μαραινεται καὶ θνήσκει. Παράδοξον δὲ ὅτι αἱ πλευραὶ τοῦ ἀνθῶς διπλοῦνται τοσοῦτον διαφορῶς ὅταν κλείῃ, παρ' ὅσον ὅταν ἀνοίγῃ. Προτοῦ ἀνοίξῃ διπλοῦνται ἐλικοειδῶς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρώτῃ εἰκόνι. Ὅταν κλείῃ, θὰ ὑπεθέτομεν ὅτι διπλοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει οὕτω. Ἡ κλίσις γίνεται εὐθεία

καὶ τὰ ἄκρα συνέρχονται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνθῶς.

Εἰσὶ τινὰ ἀνθη ἀνοίγοντα μόνον τὴν νύκτα, ὅπως δειξῶσι τὸ κάλλος αὐτῶν μόνον ἐπ' ὀλίγας ὥρας, εἴτα δὲ μαραινοῦνται καὶ θνήσκουσι. Οὐδέποτε ἐπιτρέπουσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς αὐτῶν. Πόσον λυπηρὸν θὰ ἦτο ἂν τὰ πλείστα τῶν ἀνθῶν δὲν διήρκουν πλειότερον.

Κατὰ τὴν ἀνοιξίν, τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον, ἔχομεν διάφορα ἀνθη διαδεχόμενα ἀλλήλα· τινὰ διαρκούσιν ἐπ' ὀλίγον, τινὰ δὲ τρέχουσι τοὺς ὀφθαλμούς ἡμῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ἐκαστον ἔχει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐποχὴν καὶ ἀνοίγει κατὰ τὸν ὀρισμὸν χρόνον καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἐν τῇ διαδοχῇ ταύτῃ τῶν ἀνθῶν οὐδέποτε μένομεν ἀνεῦ τινος ἐξ αὐτῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἕως οὗ τὸ ψῦχος καὶ ὁ χειμὼν πάλιν ἔλθῃ. Ὁ Θεὸς ἐπομένως ἐφωδίασεν ἡμᾶς μετ' ὠραία πράγματα νὰ βλέπωμεν ἐν τοῖς κήποις καὶ τοῖς ἀγροῖς καθ' ὅλους τοὺς ὁπωσοῦν θερμοὺς μῆνας.

Τὴν ἀνοιξίν τὰ ἀνθη εἰσὶ μικρὰ καὶ τρυφερά, ἀλλὰ συνήθως χύνουσι γλυκεῖαν εὐωδίαν. Τὸ θέρος ἔχομεν πολὺ πλείωτερα ἀνθη ἢ ὅσα τὴν ἀνοιξίν, ἢ τὸ φθινόπωρον. Ἐχουσι πᾶσαν ποικιλίαν χρώματος καὶ σχήματος· εἰσὶ συνήθως λίαν εὐοσμα, ὥστε ὁ ἀὴρ πληροῦται εὐαρέστων ὁσμῶν. Τὸ φθινόπωρον τὰ ἀνθη ἐν γένει ἔχουσι λαμπρὰ χρώματα, εἰσὶ δὲ λίαν ἐπιδεικτικά, ἀλλ' ὀλίγα τούτων ἔχουσι ὁσμὴν.

Οἱ Δανοὶ

Πρὸ τινῶν μόλις ἑτῶν ὅλοι οἱ Δανοὶ, ὁ τρόμος τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐμπορίου, ἦσαν πειραταὶ καὶ πολλάκις μάλιστα ἐπὶ Ἀλφρέδου ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Ἀγγλους. Μερὶς δὲ τις φέρει τὸ ὄνομα Ἀγγλοὶ ἐξ ὧν νομίζουσι τινες ὅτι ἐλήθη καὶ τὸ ὄνομα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Οἱ Δανοὶ ἔχουσι κανονικὰ χαρακτηριστικά, εἰσὶ ξανθοὶ, ὑψηλοὶ καὶ ἐνδύονται ὅπως οἱ Γερμανοὶ καὶ

τρέφονται πρό πάντων διὰ κριθίνων ἄρτων, ιχθύων καὶ τυροῦ.

Ἡ ἐκπαίδευσις παρ' αὐτοῖς εἶναι ἀναγκαστική ὥστε καὶ οἱ πτωχότεροι γνωρίζουσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

Ἡ κυριώτερα δὲ πόλις τῶν εἶναι ἡ Κοπεγχάγη, περιέχουσα 140,000 κατοίκων, ἧς αἱ ἀγοραὶ εἶναι αἱ τῶν πλουσιωτέρων τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ μουσεῖα περιέχουσι λαμπρὰς συλλογὰς ἀριστοτεχνιῶν τούτων πλουσιωτέρα λέγεται ἢ τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Rosenbergs. Ἡ πόλις περιβάλλεται ὑπὸ λαμπρῶν λεωφόρων, καὶ τὰ ὄχρῳμάτῃς ὑπὸ διπλῆς δεντροστοιχίας πετελεῶν, ὑφ' ἧς γίνονται οἱ μεγαλειότεροι περίπατοι. Διπλῆ ἐπίσης δεντροστοιχία ὀδηγῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Φρεδορικόπεργ, οὗτινες οἱ μεγάλοι κῆποι εἶναι ὀνομαστοὶ διὰ τὴν ωραιότητά των.

ΕΠΙΡΡΟΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου τῶν Παρισίων παρέσχον ἀρτίως περιεργὰ τινὰ στατιστικὰ, ἀφορῶντα τὸν καπνόν. Διαιρεθέντων τῶν ἐν τῷ καταστήματι ἐκείνων νέων εἰς καπνίζοντας καὶ μὴ καπνίζοντας, ἐξήχθη ὅτι οἱ μὴ καπνίζοντες ἀνεδείχθησαν πολὺ τῶν ἄλλων ἀνώτεροι εἰς διαφόρους διαγωνιστικὰς ἐξετάσεις, οἱ δὲ καπνίζοντες εἰς τὴν τὰς γενικὰς ἐτησίας ἐξετάσεις καὶ εἰς ἰδίᾳ γενομένας ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους κατέχουσι κατώτερον ἀεῖποτε βαθμόν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

*** Μέγας διεθνὴς μουσικὸς ἀγὼν θέλει τελεσθῆ ἐν Βρυξέλλαις κατὰ τὸ ἐνεστὸς θέρους. Ἐκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες Βελγικαὶ καὶ ξέναι μουσικαὶ ἑταιρίαι θὰ μετὰσχῶσι τοῦ ἀγῶνος τούτου, αἱ καλλίτεραι δὲ στρατιωτικαὶ μουσικαὶ τοῦ Βελγίου, τῆς Βαυαρίας, Πρωσίας, Αὐστρίας, Γαλλίας καὶ Ὀλλανδίας θὰ ἐρίσωσι περὶ τοῦ βραβείου.

*** Νέον Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἀνηγγέρθη ἐν Βασιλευσίν, τὸ ὁποῖον θέλει περιλάβει πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν γεωλογίαν, ἐθνογραφίαν κτλ. τῆς Ἀμερικανικῆς Ἡπείρου.

*** Τέσσαρες ἐκδόσεις τοῦ νέου ἔργου τοῦ Βίκτωρος Οὐγῶ «Θρησκεία καὶ Ὄρησκεία» ἐπώληθησαν εἰς πέντε ἡμέρας ἐν Παρισίοις. Παρασκευάζεται καὶ πέμπτη ἐκδοσις.

*** Ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ὤρισε βραβεῖον 25,000 φραγγηγηθόμενον εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ καλλιτέρου συγγράμματος περὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας ἐν Βελγίῳ ἢ κρίσει τῶν συγγραφῶν γενήσεται τὸ 1884.

*** Ὑπάρχει βιβλίον ἐν Ἀμερικῇ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ διασημοῦ ἐκδότου Ἀπλετων ἐπιγραφόμενον «Ἀλφαβητάριον τοῦ Βέμποτερ», τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν μεγίστην κυκλοφορίαν ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ τὴν Ἰερὰν Γραφήν. Ὁ ἐκδότης τοῦ βιβλίου τούτου πωλεῖ κατ' ἔτος ἐν ἑκατομ. ἀντιτύπων ἐκδίδοι δὲ τοῦτο πρὸ 40 ἑτῶν. Τὸ ἔτος τῆς χειροφετήσεως τῶν δούλων ἐν Ἀμερικῇ ἐπώλησεν 1,500,000 ἀντιτύπων, διότι οἱ μαυροὶ εἶδον τὴν ἀνάγκη ν' ἀγοράσωσι τὸ περίφημον ἀλφαβητάριον ὅπως μάθωσιν ἀνάγνωσιν.

*** Ἡ Καλιφόρνια περιέχει περὶ τὰ 300,000,000 στρέμματα γῆς, ἐξ ὧν μόλις τὰ 12,000,000 εἰσὶ καλλιεργημένα.

Ἡ Πολιτεία διαθέτει περὶ τὰ 15—18 ἑκατομ. στρέμματα πρὸς 3—14 δραχ. τὸ στρέμμα.

*** Τοῦ ηλεκτρικοῦ φωτὸς γίνεται χρῆσις ἐν τοῖς μεγάλοις ἐμπορικοῖς καταστήμασι ἐν Νέα Ὑόρκη πρό τινος χρόνου.

*** Ἀποθανόντος ἀρτίως τοῦ βασιλέως τῆς Βιρμανίας ἐξ εὐφρογίας, ἧτις καὶ πολλοὺς ἄλλους προέπεμψεν εἰς τὸν ἄδην, οἱ ἀστρολόγοι ἀπεφάνθησαν ὅτι οἱ κακοὶ δαίμονες εἶχον ἐκμανῆ καὶ ἔδει νὰ ἐξιλεωθῶσι δι' ἀνθρωποθυσιῶν. Οἱ δῆμοι ἐπομένως ἐξῆλθον τοῦ παλατιῦ καὶ οἰονδήποτε ἀπήντων ἐφόνεον ἀνηλεῶς, κατὰ προτίμησιν ἐφόνεον νεαρὰς κόρας.

*** Ἐν Ἀγγλίᾳ καλὸς καὶ ἐπιτήδειος κυνηγετικὸς κύων ἔχει ἀξίαν καὶ δύναται νὰ σχηματίσῃ περιουσίαν ὁ τοιοῦτος ἀνατρέφων ἑσχάτως ἐπώλησέ τις ἐν τινι πόλει τῆς Ἀγγλίας 10 κύνας λαβὼν δι' ἕκαστον ἀνω τῶν 200 λιρῶν κατὰ μέσον ὄρον.

*** Ὁ στρατὸς τοῦ Σάχου τῆς Περσίας ἀνέρχεται εἰς 100,000, διοικεῖται δὲ ὑπὸ Εὐρωπαϊῶν ἀξιωματικῶν, Αὐστριακῶν, Γάλλων κτλ., ἐχόντων τὴν πραγματικὴν διοίκησιν. Οἱ ἰθαγενεῖς ἔχουσι τοὺς βαθμοὺς ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι. Ἡ πρός διατήρησιν τῆς δυνάμεως ταύτης δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 20,000,000 ἐτησίως. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ στρατιῶται οὐδὲ λεπτὸν λαμβάνουσι, ἀλλὰ ζῶσιν ἐκ λαφυραγωγίας.

Λύσις Αἰνίγματος Γ'

Τὸ στοιχεῖον Λ.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ ἡ κ. Ἰουλίᾳ Δ. Σιλυβριώτου, Θ. Κ. Μαρκοπουλιώτης, Χρόνης Χ. Βλαχάνης, Ξενοφῶν Ι. Στελλάκης, Ἰω. Ν. Εὐριπαιὸς (Ἀθηνῶν), Νικ. Χ. Κουτσογιαννύπουλος (Θεσσαλονίκης), Ἀντώνιος Χρυσικόπουλος (Πατρῶν), Παναγ. Στεφανίδης (Σμύρνης).

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'

Τὸ ὄλον μου ἐκ τεσσάρων, συλλαβῶν ἀποτελοῦμαι,
Καὶ εἰς τέσσαρας ἂν μ' εὖρης, σημασίας διαιρούμαι.
Καὶ ὀλόκληρον ἐν πρώτοις, ἐὰν θέλῃς μ' ἀναγνώσει,
Πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅτι εἶμ' ἔχε ἐν γνώσει.
Ἐὰν ὅμως ἀποκόψῃς, μόνον ἐν' τὸ πρῶτον γράμμα,
Τοῖς ἀνθρώποις θέλεις ἰδεῖν, βλαθερὸν ὅτ' εἶμαι πρᾶγμα.
Ἄν δὲ πάλιν ἀναγνώσῃς τὰς δύο πρώτας συλλαβάς,
Θὲ μὲ εὖρης παριστῶσαν ζωγραφίας τὰς πολλάς.
Ἐὰν δὲ καὶ τελευταῖον τὰς δύο πρώτας ἀποκόψῃς,
Εἰς εὐώδες ἀνθος τότε θὲ νὰ με μεταμορφώσῃς.

Δ. Βαρθέρης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καὶ φιλοπόνοῦ νέου κ. Νικολάου Γ. Ἰγγλέση ἐξεδόθη τῇ 18 Μαΐου νέα ἐφημερίς «Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις» ἑβδομαδιαία. Σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ὡς ἐν τῷ προγράμματι αὐτῆς λέγει, εἶναι ἡ δερμὴ ὑποστήριξις τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, οὐχὶ ὅπως σήμερον ὑπάρχει, ἀλλὰ ἀληθὲς σχολεῖον τῆς Κοινωνίας, διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς, ἔχοντες προοφθαλμῶν τὰ δραματικὰ ἔργα τῶν μεγάλων ποιητῶν τῆς ἀρχαίας πατρίδος μας. Τοιαύτην οὖσαν τὴν ἐφημερίδα ταύτην τὴν συνιστῶμεν εἰς τοὺς φιλαναγνώστας διὰ τὸ εὐτελεῖς τῆς τιμῆς, διὰ τὴν φιλοκαλίαν αὐτῆς καὶ τὴν ἀξίαν τῶν περιεχομένων.